

บทที่ 27

ประสบการณ์ด้านคอมพิวเตอร์

รวมเรื่องน่ารู้
จากประสบการณ์

ตอนที่
5 :

ดร.นิรันดร์ จิวะสันติการ

ผู้ก่อตั้งวิทยาลัยโยนง

E-mail: nirund@yonok.ac.th

ผมเกิดมาในยุคที่ลำปางยังมีโทรศัพท์ไม่ถึง 100 หมายเลข หมุนเองไม่ได้ต้องหมุนไปที่ 0 ให้พนักงานรับโทรศัพท์ขององค์การโทรศัพท์ต่อสายให้ เบอร์ที่บ้านจำได้ว่าเป็น 10 แล้วเปลี่ยนเป็น 7010 แล้วเป็น 217010 ตามลำดับ โทรศัพท์ก็ขอยากเหลือเกินจนกระทั่งปี 2530 จึงค่อยมีการขยายหมายเลขจนเกือบจะเพียงพอ เมื่อผมมีโครงการสร้างมหาวิทยาลัยโยนง ก็รีบไปขอเลขหมายไว้ 50 เลขหมายบนดอยพระบาท แต่ได้มาเพียง 20 หมายเลขก็พอใช้ได้

เมื่อวิทยาลัยโยนงเปิดโครงการเริ่มก่อสร้าง ต้องติดต่อที่ปรึกษาวิศวกรต่อศักดิ์ ยมนาค, องค์การยูเนสโก และมูลนิธิอเมริกัน-ไทยที่สหรัฐฯ รวมถึงมหาวิทยาลัยเบย์เลอร์ ซึ่งโยนงเป็นองค์กรแรกในลำปางที่มี Fax ใช้ในปี 2529 เมื่อคอมพิวเตอร์เริ่มมีบทบาท ต่างประเทศพัฒนาไปเร็วมาก เริ่มใช้อินเทอร์เน็ต ใช้ e-mail เขาขอ e-mail ผมก็ไม่ให้ ผมขอเอกสาร ขอ Brochure เขาให้เปิดเว็บไซต์ของเขา ผมรู้สึกล้าหลัง แจกนามบัตรให้ใครไม่มี e-mail รู้สึกเซย ๆ

จึงตั้งหน้าตั้งตาทำให้โยนงมีอินเทอร์เน็ต ใช้ e-mail ให้จงได้ แต่ปัญหาก็คือเงิน การติดตั้งระบบต้องใช้เงินมาก ก็ต้องใช้วิธีการขอความอนุเคราะห์จากผู้มีจิตศรัทธา และต้องขอบคุณอย่างที่สุดที่คุณงชัย ลำซำ กรรมการผู้จัดการ บริษัท ล็อกซ์เลย์ จำกัด (มหาชน) ได้รับฟังถึงความต้องการ และมีความศรัทธาในอุดมการณ์ ปรีชาญาณ และภารกิจของโยนง ยินดีบริจาคระบบอินเทอร์เน็ต และการฝึกอบรมจนโยนงเป็นสถาบันแห่งแรกของลำปาง

ที่มีระบบอินเทอร์เน็ต มี e-mail เป็นของตนเอง โดยใช้ชื่อว่า www.yonok.ac.th อาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษาทุกคนมี e-mail address ทุกคน เราเริ่มพูดคุย สื่อสารกันทาง e-mail ผมสอนหนังสือนักศึกษาโดยใช้อินเทอร์เน็ต และใช้ e-mail เสริม นามบัตรของผมของอาจารย์ และเจ้าหน้าที่โยนงทุกคนก็มี e-mail address เราติดต่อกับคนได้ทั่วโลก ที่โยนงผมได้ริเริ่มโครงการ e-penpal หรือ electronic penpal โดย อ.Gerald Irvin ช่วยประสานงานให้นักศึกษาโยนงเป็น penpal กับนักศึกษาในสหรัฐอเมริกา

ทุกเช้าผมตื่นขึ้นมา สิ่งแรกที่ทำคือเปิดคอมพิวเตอร์ เช็ค e-mail ว่ามี mail เข้ามาจากที่ใด จากใคร และหากเป็นเรื่องรีบด่วนต้องรีบตอบ หรือไม่รีบด่วนก็ตอบภายหลัง และขณะเดียวกันก็ส่ง mail ไปถึงบุคคลต่าง ๆ ที่ต้องประสานงานกัน ผมไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการทำงานเพียงอย่างเดียว ผมส่ง e-mail ถึงคนรัก คนใกล้ชิด เช่นลูก 2 คนที่สหรัฐอเมริกา เพื่อน ๆ ญาติพี่น้อง และภรรยา หากผมต้องเดินทางไปไกล อ่าน mail ได้ตอบเสร็จ ก็ถือโอกาสท่องอินเทอร์เน็ต อ่านข่าวตามหนังสือพิมพ์ วารสาร บางทีก็ติดตามข่าวกีฬาของมหาวิทยาลัยที่ผมสนใจ เช่น Baylor, Stanford ติดตามการแข่งขันกอล์ฟที่ Tiger Woods แข่ง เป็นต้น

ผมใช้ e-mail จนติด หากวันใด คราใดที่ server มีปัญหา ก็จะหงุดหงิด ต้องรีบโทรศัพท์ติดตามผู้รับผิดชอบ และผู้อำนวยการ เขาคงจะระแวกใจที่บ้านทุกครั้งที่โทรศัพท์ตังขึ้นดึก ๆ ตื่น ๆ หรือเช้า ๆ ว่าจะเป็นการโทรศัพท์จากผม หรือปัญหาคอมพิวเตอร์หรือเปล่า ต้องขอบคุณ อาจารย์บุรินทร์ ที่กรุณาช่วยสอน ช่วยแนะนำ ช่วยแก้ไขปัญหา จนผมมีความชำนาญมากขึ้น จนคุณหญิงชัชวีร์ จาคีภวนิช ชานานนามว่าเป็น chancellor.com แต่ยอมรับว่า ยังต้องไล่ตามคุณหญิง ผู้เป็นผู้ก่อตั้งชมรม OPPY (Old People Playing Young - happyoppy.com) ที่สอนการใช้คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตให้กับผู้สูงอายุและเป็นผู้ที่ high tech จริง ใช้คอมพิวเตอร์ Internet, e-mail พก Palm จนคนยอมรับว่าเป็นคุณย่าดอทคอม (Khunya.com)

พระสุชาติ จันทรโร

<http://www.watkoh.info> <http://www.watkoh.com>

E-mail: anakarik@hotmail.com

กราบนมัสการหลวงพี่สุชาติ จันทรโร มีคำถามขอเรียนถามดังนี้

1. หลวงพี่มีแรงบันดาลใจอะไรถึงทำเว็บไซต์

ถ้าได้เข้าไปดูเว็บไซต์ watkoh.info แล้วจะพบว่า ในปีหนึ่ง ๆ วัดเกาะวาลุการามมีกิจกรรมมากมาย เช่นบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน อุปสมบทหมู่เฉลิมพระเกียรติ 5 ธันวาคม โรงเรียนพุทธศาสนาวินอาทิตยปฏิบัติธรรมวันแม่ 12 สิงหาคม ซึ่งงานเหล่านี้ไม่ว่าที่ไหน สิ่งที่จะขาดไม่ได้คือการประชาสัมพันธ์ อีกหลายวัดในจังหวัดลำปาง ที่มีสิ่งที่น่าสนใจในด้านศิลปวัฒนธรรมล้านนา สถานที่ท่องเที่ยว ที่ควรประชาสัมพันธ์ให้โลกได้รู้จัก และเว็บวัดเกาะนี้แหละ ที่จะได้รับใช้ วัดต่าง ๆ เพราะจนปัจจุบันก็ยังไม่เห็นมีวัดไหนในลำปางที่มีเว็บไซต์ นับเวลาจากวันนั้นวันที่ คิดว่าทำอย่างไรจะเอาข้อมูลของวัด ขึ้นไปไว้ในอินเทอร์เน็ต ลองผัดลองถูกเพราะไม่มีความรู้

ด้านนี้มาก่อน จนทำได้สำเร็จ และเป็นเวลากว่า 3 ปีแล้วที่เว็บไซต์ watkoh.com ได้ถือกำเนิดเกิดขึ้นมาบนโลก Cyber 2. watkoh.info มีที่มาอย่างไร

เดิมทีนั้นคิดจะจำลอง วัดเสมือนจริง คือเอาเมาท์คลิกประตูโบสถ์ ประตูก็เปิดเข้าไปชมภายในได้ รวมทั้งบริเวณของวัด เช่น ภูมิ ศาลาการเปรียญเก่า มณฑปที่ประดิษฐาน รอยพระพุทธรูปทาลอง 4 รอย ภาพวาดพุทธประวัติ พระเจ้าสิบชาติในโบสถ์ ตลอดจนถึงบุคคลสำคัญภายในวัด เช่น หลวงพ่อเจ้าอาวาส ประวัติความเป็นมาของวัด ฟังธรรมะทางเน็ต ฯลฯ เรียกว่าเข้าวัดทางอินเทอร์เน็ต แต่ก็หยุดไม่ทำเพราะจำกัดด้วย ทางเดินข้อมูลมันไม่ค่อยสนั่นสนุน จะทำให้ล่าช้า และเห็นว่าไม่จำเป็น เพราะพวกวัยรุ่น ชอบเข้าวิก มากกว่าเข้าวัด ซินซึกซ์พวกคลิกปิดแน่ ๆ

3. สร้างเว็บไซต์ยากไหม

จะว่ายากหรือไม่นั้น สำหรับเราแล้วไม่รู้สึกรว่ายาก การที่เราจะทำการงานสิ่งใด ๆ หากเรามีฉันทะ คือความพอใจในการงานนั้น ๆ เราจะรู้สึกว่ามันง่าย และสนุกกับการงาน บวกกับความเพียรพยายาม ดังภาษิตที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น”

4. หลวงพี่เรียนด้านพัฒนาเว็บไซต์มา หรือเปล่า

ก่อนบวช ไม่เคยรู้จักคอมพิวเตอร์ เมื่อประมาณ 4 ปีที่แล้ว(พ.ศ.2540) โยมได้นำคอมพิวเตอร์เก่ามาถวายวัด ก็เลยหัดใช้งานจนใช้เป็น โดยนิสัยประจำตัวชอบทางด้านเทคนิคอยู่แล้ว เมื่อสมัยที่เรียนอยู่ชั้นประถม 7 เมื่อพ.ศ.2520 เคยเข้าเรียนวิชาช่างซ่อมประกอบวิทยุทรานซิสเตอร์ จึงมีความรู้พื้นฐานด้านอิเล็กทรอนิกส์ดีติดตัวมาก่อนบวช

5. เว็บไซต์นี้ช่วยสังคมไทยได้อย่างไรบ้าง

ข้อนี้คงตอบได้เลยว่า เว็บไซต์เกาะมีส่วนช่วยอยู่ 2 ด้าน

5.1 ในด้านข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทางการศึกษา เพราะตั้งแต่มีเว็บไซต์มานี้ มีนักเรียนนักศึกษา เข้ามาหาข้อมูลทำรายงานด้านศิลปวัฒนธรรม และข้อมูลเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา เห็นในเว็บไซต์แล้วมาดูของจริงที่วัดก็มี ส่งให้ทางอีเมลบ้าง ทางไปรษณีย์บ้าง ตลอดจนธรรมะในหมวดอื่น ๆ ที่เว็บเราไม่มีก็จะทำลิงค์ไปสู่เว็บอื่น ๆ ที่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

5.2 ในด้านจิตใจ ต้องยอมรับว่าในปัจจุบันนี้สังคมมีสภาพจิตใจเสื่อมโทรมลงมากจากปัญหาเสพติด และวัฒนธรรมอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ของไทยเข้ามามีบทบาทมาก เมื่ออินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทยมากขึ้น สังคมใหม่ในโลก Cyber ก็เกิดขึ้นเป็นธรรมดาที่ไหนมีคนนั้นก็มีความชั่วเพราะฉะนั้นเราจะต้องปล่อยให้พรรคฝ่ายมาร ยึดครองพื้นที่อินเทอร์เน็ตฝ่ายเดียวไม่ได้เราต้องส่งพรรคฝ่ายธรรมะเข้าไปยึดพื้นที่บ้าง เท้าที่ผ่านมาก็เคยตอบปัญหาธรรมะให้สำหรับคนที่มาทุกขไปหลายครั้ง เคยมีคนไทยอยู่อเมริกา เปิดเว็บวัดเกาะแล้วได้ติดต่อขอบวช และได้เดินทางมาบวชที่วัดเกาะก็มี

6. ปัจจุบันศาสนาพุทธมีความจำเป็นไหม ที่ต้องปรับตัวยอมรับเทคโนโลยี

ความจริงพระพุทธศาสนาไม่ใช่อยู่ที่ยอมรับ หรือไม่ยอมรับอะไรเกี่ยวกับเทคโนโลยี หลักธรรมในพระพุทธศาสนา สอนให้เราดำเนินชีวิตอยู่ในทางสายกลางยึดหลักความจริง มองให้เห็นและเข้าใจ ในกฎธรรมดของโลก คือ สิ่งทั้งหลายทั้งปวง ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ ธรรมทั้งหลายทั้งปวงเป็น อนัตตา มีเกิดขึ้น ตั้งอยู่ดับไปเป็นธรรมดาและเผชิญกับ

การมี การเป็น การได้ การพลัดพรากอย่างผู้รู้เท่าทัน สัมผัส สัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ อย่างไม่ยึดติด แม้วัตถุเทคโนโลยีทั้งหลายมันก็แค่เครื่องมืออำนวยความสะดวกทำประโยชน์ให้เราเท่านั้น มีใช้ก็ไม่ต้องยึดถืออะไร

7. อินเทอร์เน็ตมีความจำเป็นต่อสถาบันสงฆ์มากน้อยเพียงใด

ข้อนี้ถ้าถามว่ามีประโยชน์ก็ตอบว่ามี แต่ถามว่าจำเป็น นี่ค่อนข้างจะจำกัดไปหน่อยจริง ๆ อินเทอร์เน็ตไม่มีความจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตของมนุษย์เลย เมื่อก่อนไม่มีเรายังอยู่ได้ กำแพงเมืองจีนไม่ต้องใช้รถเครนมาช่วยการก่อสร้าง มนุษย์เราสร้างอินเทอร์เน็ตขึ้นมา เพื่อใช้อำนวยความสะดวกให้มันทำงานแทนเราเท่านั้น ไม่ใช่สิ่งจำเป็น

จะขอกล่าวเรื่องคอมพิวเตอร์กับสถาบันสงฆ์สักหน่อย เพื่อทำความเข้าใจ เชื่อไหมว่าสถาบันสงฆ์หรือวัดวาอารามต่าง ๆ ต้องมีการทำหนังสือเข้าออกระหว่างราชการ และการปกครองของคณะสงฆ์มากมาย โดยเฉพาะวัดที่มีกิจกรรมงานอบรมธรรมะ เช่นวัดเกาะระหว่างใช้คอมพิวเตอร์ กับพิมพ์ดีดอย่างไรจะสะดวกประหยัด ผลิตผลน้อยกว่าก็ต้องตอบว่าใช้คอมพิวเตอร์ดีกว่า

อานนท์ สายคำฟู

อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนอนุบาลลำปาง(เขลางค์รัตน์อนุสรณ์)

E-mail: kruanon@yahoo.com ICQ:142463626

<http://www.anubal-lp.ac.th>

วันนี้ผมได้รับโทรศัพท์ จากอ.บุรินทร์ รุจนะพันธุ์ ว่าว่างไหม ผมรีบตอบว่าว่างทันทีโดยไม่ว่าจะมีนัดหมายกับใครหรือไม่ เพราะตามคติของผมคิดว่า การได้เสวนากับคนที่มีความรู้หรือนักปราชญ์ จะทำให้เวลาของเรามีค่ามากขึ้น ผมไม่อยากพลาดโอกาสอันดีเลย พออาจารย์มาถึงและแจ้งความประสงค์ ขอให้ผมช่วยเขียนบางสิ่งบางอย่าง เกี่ยวกับประสบการณ์ของตัวผม เพื่อนำไปเป็นส่วนเล็ก ๆ ของหนังสือที่อาจารย์เขียน ซึ่งผมถือว่าเป็นเกียรติอย่างยิ่งสำหรับคนอย่างผม และเป็นไปตามคตินี้ยึดถือ เรามักจะได้ประโยชน์อีกแล้ว จากการพบปะกับนักปราชญ์

สำหรับผมกับอาจารย์บุรินทร์นั้น ผมนับถืออาจารย์เท่ากับเป็นครูคนหนึ่งของผมทีเดียว ถึงแม้ว่าอาจารย์จะอายุน้อยกว่าผมก็ตาม แต่ประสบการณ์การทำงาน และความรู้ของอาจารย์บุรินทร์นั้น มีมากกว่าผมแน่นอน โดยเฉพาะทางด้าน IT ผมจะพบกับอาจารย์เสมอ ๆ เมื่อมีปัญหาและต้องการคำปรึกษา ซึ่งผมก็จะได้รับคำแนะนำที่ดี และถูกต้องเสมอ ทำให้ผมมีโอกาสก้าวไปสู่เส้นทาง IT ของประเทศและทุกครั้งที่ผมประสบผลสำเร็จในเรื่องงาน เช่น การนำนักเรียนที่ผมสอนไปแข่งขันงานเด็กไทย IT ปี 2000 ของกระทรวงศึกษาธิการเมื่อต้นปี พ.ศ.2543(ค.ศ.2000) จนได้รับรางวัลเหรียญทอง 6 เหรียญ เหรียญเงิน 4 เหรียญ รางวัลครูดีเด่นด้านการส่งเสริมกิจกรรมอินเทอร์เน็ต รางวัลเว็บเพจทางการศึกษาดีเด่น รางวัลนวัตกรรมความคิดในการเสริมสร้างกิจกรรมอินเทอร์เน็ตดีเด่น จาก School Net @ 1509 ของ NECTEC เมื่อปีพ.ศ.2544 และล่าสุด ผลวิจัยที่มีคุณภาพของกระทรวงศึกษาธิการ

รางวัลดีเด่นด้านการจัดการเรียนการสอนและส่งเสริมการศึกษาทั่วไป ซึ่งรับรางวัลเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2545 ผมทำงานทางด้านคอมพิวเตอร์โดยเป็นครูสอนคอมพิวเตอร์ให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนอนุบาลลำปาง (เขลางค์รัตน์อนุสรณ์) จังหวัดลำปาง

ประสบการณ์ทางด้านคอมพิวเตอร์ของผมเริ่มเมื่อเกือบ 10 กว่าปีที่แล้ว (พ.ศ. 2534) โดยศึกษาคอมพิวเตอร์จากการเข้ารับการอบรมระยะสั้นจากโปรแกรมฐานข้อมูล (Database) ของสถาบันต่าง ๆ ศึกษาด้วยตนเอง และทำงานทางด้านฐานข้อมูล ภายหลังได้มาสอนหนังสือให้นักเรียน พยายามศึกษาและหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนด้วยโปรแกรมต่าง ๆ รวมทั้งผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้กับนักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น ๆ ด้วยกระบวนการวิจัย เพื่อให้บังเกิดผลดีที่สุดสำหรับผู้เรียน เพราะการทำงานทางด้านคอมพิวเตอร์ เป็นงานที่ทำทนาย เป็นแหล่งเรียนรู้ที่กว้างขวางที่จะต้องศึกษาอยู่ตลอดเวลา ยิ่งศึกษาก็ยิ่งทำให้รู้สึกว่าคุณเองยังงโง่ที่สมควรต้องได้รับการพัฒนานี้แหละครับเสน่ห์อย่างหนึ่งของคอมพิวเตอร์ การทำงานทางด้านคอมพิวเตอร์ที่จะประสบผลสำเร็จนั้น ขึ้นอยู่กับความตั้งใจของเราเอง จะต้องศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ เสมอ อีกทั้งปัจจุบันการศึกษาคอมพิวเตอร์ง่ายกว่าเดิมเยอะไม่ว่าจะเป็นตัว Software หรือ Hardware เพราะผู้ผลิตจะพยายามหาวิธีการที่สะดวกและง่ายเอื้ออำนวยความสะดวกต่อผู้สนใจ อีกทั้งเอกสารหนังสือ หรือตำราที่เป็นภาษาไทยก็มีอย่างมากมาย ที่ผู้เขียนได้รวบรวมประสบการณ์ในการทำงานของตนเองที่มีทั้งแนวทางในการศึกษาที่รวดเร็ว มีข้อดีที่ควรทำ ข้อเสียที่ควรหลีกเลี่ยงสำหรับนักคอมพิวเตอร์มือใหม่สามารถศึกษาแนวทางจากหนังสือ เช่นหนังสือที่อยู่ในมือท่านเล่มนี้ก็เช่นเดียวกัน นับว่ามีประโยชน์ต่อนักคอมพิวเตอร์ทั้งมือใหม่ มือเก่า และผู้สนใจอินเทอร์เน็ตเป็นอย่างยิ่ง

ผู้ที่ประสบผลสำเร็จทางด้านคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่ จะใช้วิธีการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง โดยการอ่านหนังสือและทดลองปฏิบัติ เพราะจะจำได้ตรึงรวมทั้งเกิดความรู้ที่แท้จริง มีประสบการณ์ตรง ไม่ใช่เฉพาะที่ประเทศไทยนะครับ รวมถึงประเทศที่เจริญทางเทคโนโลยีอย่างมากเช่น ญี่ปุ่น จากการที่เคยไปดูงานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าคนที่ประสบผลสำเร็จของญี่ปุ่น จะเป็นผู้ที่ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ถึงแม้บางคนจะไม่เคยมีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์มาก่อนเลยก็ตาม เช่นเดียวกับทุกท่านที่กำลังอ่านหนังสือเล่มนี้อยู่ ผมเชื่อแน่ว่าคนที่รู้ใฝ่เรียนสักวันหนึ่งข้างหน้าจะเป็นผู้ประสบผลสำเร็จเช่นเดียวกับบุคคลที่มีชื่อเสียงทางด้านต่าง ๆ เช่นกัน

ว่าที่ร้อยตรี อำนวย ไชยนาม
หัวหน้าศูนย์คอมพิวเตอร์โรงเรียนบุญวาทย์วิทยาลัย
โรงเรียนบุญวาทย์วิทยาลัย จังหวัดลำปาง
E-mail: aumnuey@bwc.ac.th
<http://www.bwc.ac.th>

ประสบการณ์ เริ่มต้นสมัยที่เรียนเป็นวิชาเลือกทั่วไปก่อนจบปริญญาตรี ใช้เครื่อง APPLE 2 จากนั้นเมื่อไปทำงานแห่งแรกไม่มีคอมพิวเตอร์ จึงว่างเว้นไปประมาณ 2 ปี ส่วนใช้งานมาก ๆ ในช่วงลาเรียนต่อปริญญาโท ทั้งวิเคราะห์ข้อมูล จัดข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ CPU 386 จากนั้นก็คลุกคลีมาตลอด

ตอนที่ 5 : รวมเรื่องน่ารู้จากประสบการณ์

จนย้ายที่ทำงานมาโรงเรียนบุญวาทย์วิทยาลัย จังหวัดลำปาง โดยได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการคอมพิวเตอร์ประจำโรงเรียน และต่อมาได้รับหน้าที่เป็นหัวหน้าส่วนงานอินเทอร์เน็ต และหัวหน้าศูนย์คอมพิวเตอร์ ซึ่งที่นี่เองได้พบอาจารย์หลายท่าน ที่มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์หลายด้าน หลายโปรแกรม เกิดความประทับใจ ในการแลกเปลี่ยนความรู้กัน ซึ่งเป็นการดีอย่างยิ่ง ในการเติมเต็มสิ่งที่เขา และเราขาดหาย

เชษฐณรงค์ เชื้อนแก้ว
นายกสมาคมท่องเที่ยว จังหวัดลำปาง
<http://www.aboutlampang.com>

สำหรับในโลกยุคปัจจุบัน คงเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าเป็น โลกของข้อมูลข่าวสาร (Information Technology) ซึ่งท่านทั้งหลายคงไม่ปฏิเสธว่า การมีข้อมูลที่ทันสมัยที่สุดย่อมก่อให้เกิดความได้เปรียบในการดำเนินธุรกิจ ตลอดระยะเวลากว่าสี่สิบปีที่กระผมรู้จักคอมพิวเตอร์ และใช้คอมพิวเตอร์ช่วยงานด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น งานด้านจัดการเอกสาร และงานคำนวณในยุคต้น ๆ มาจนถึงยุคของข้อมูลข่าวสาร ที่อยู่บนพื้นฐานของการนำเสนอต่อสาธารณะ โดยผ่านอินเทอร์เน็ตในยุคปัจจุบัน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นทางด้าน Hardware และ Software แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดในการใช้งานคอมพิวเตอร์เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด คือ People ware ซึ่งเป็นผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์นั่นเอง ที่ต้องหมั่นศึกษาหาความรู้ให้ตนเองอยู่ตลอดเวลา แต่ก่อนการทำตำราเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ภาษาไทยสักเล่มหนึ่งค่อนข้างยาก และกระผมมีความภูมิใจมาก ที่ได้มีส่วนร่วมในการเขียนตำราคอมพิวเตอร์ภาษาไทยขึ้น โดยคนท้องถิ่นที่เขียนจากการค้นคว้า และประสบการณ์การสอนที่สั่งสมจากสถาบันการศึกษา มีเนื้อหาเน้นในเรื่องพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต ซึ่งอ่านแล้วเข้าใจง่าย แม้แต่นักเรียนระดับประถมศึกษาที่สนใจด้านคอมพิวเตอร์ก็อ่านได้

ท้ายนี้ กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือพื้นฐานสำหรับเว็บมาสเตอร์เล่มนี้ จะเป็นพื้นฐานให้ท่านสามารถนำไปประยุกต์ใช้งาน และสามารถพัฒนางาน เพื่อความสำเร็จในอนาคตต่อไป

เสริมศักดิ์ หาญเมธี

ผู้ก่อตั้งบริษัท Siliconnet ให้บริการ e-Commerce

<http://www.payaftersale.com> และ <http://www.cookkoo.com>

มีอยู่วันหนึ่ง หลังจากผู้เขียนได้ประชุมที่บริษัท ๆ ร่วมกับทีม Programmer และ ทีม Web Design ซึ่งการประชุมครั้งนี้ ได้เชิญ อ.บุรินทร์ รุจจนพันธ์ุ เข้าร่วมประชุมด้วย เนื่องจากมีประเด็นหารือทางเทคนิค หลังจากประชุมเสร็จ อ.บุรินทร์ ได้บอกผู้เขียนว่า กำลังเขียนหนังสืออยู่เล่มหนึ่งเกี่ยวกับการเป็น Webmaster

และอยากให้ช่วยเขียนประสบการณ์ในการเป็น Webmaster ที่บริษัทฯ พัฒนากันขึ้นมา ให้โควตา 1 หน้า ผู้เขียนรู้สึกตกใจเล็กน้อย ด้วยว่าตัวไม่ได้ร่ำเรียนมาทางนี้โดยตรงแต่ อ.บุรินทร์ได้กำกับ และสั่งให้ทำการบ้าน รวมทั้งกำหนดเวลาส่งเป็นที่เรียบร้อย ขอตั้งชื่อว่า ประสบการณ์ Webmaster (ฉบับเรียนด้วยตนเอง)

“ต้องรู้ในทุกๆ เรื่อง ที่ผู้อื่นทำ, แต่ไม่จำเป็นต้องทำเป็น ในทุก ๆ เรื่องที่ผู้อื่นรู้” เป็นสัจธรรมข้อแรกของการเป็น Webmaster ที่ดี เพราะถ้าทำได้ตามที่ผู้เขียนแนะนำ ก็จะทำให้ผู้นั้นมีชีวิตที่สมบูรณ์พูนสุข (เพราะแค่ต้องรู้ในทุก ๆ เรื่องที่ผู้อื่นทำ แค่นี้ผู้เขียนก็ได้นอนเพียงวันละ 5-6 ชม เป็นส่วนมาก) ความรู้ที่ Webmaster ควรมีนั้น มีอยู่หลายเรื่องที่ต้องการทำงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ ถ้าจะว่าไปแล้วงานของ Webmaster ต้องครอบคลุมไปทุกด้าน ส่วนจะขนาดไหน มากน้อยอย่างไร คิดว่าขึ้นอยู่กับสถานะของ Webmaster ผู้นั้น ซึ่งน่าจะแบ่งได้อยู่ 2 สถานะ

1. มีอาชีพเป็น Webmaster สถานะแบบนี้ รับผิดชอบเฉพาะเรื่องซากกระเบื้อง ส่วนเรื่องเรือรบ ในบริษัทขนาดใหญ่ที่ให้เงินกับ Webmaster ผู้นั้นใช้ทุก ๆ เดือน ก็จะมีทีมงานส่วนต่าง ๆ มาแบ่งงานออกไปที่ ซึ่งบางบริษัทที่ผู้เขียนเคยสัมผัส นอกจากมีทีมงานด้าน IT และทีมอื่นอีกมากมายแล้ว ยังต้องมีทีม Content Development (บางบริษัทขาดทุนเดือนละเป็นล้าน ก็ยังอยู่มาได้ตั้งหลายปี) ถ้าอย่างนี้ Webmaster ผู้นั้น ก็สบายหน่อย
2. เป็น Webmaster อาชีพ สถานะแบบนี้ รับผิดชอบตั้งแต่ซากกระเบื้องยันเรือรบ เพราะมองไปรอบ ๆ ตัว ก็มีเพื่อนร่วมงานอยู่ 3-4 คน (ก็บริษัทเพิ่งจะตั้งเงินทุนก็เพิ่งได้จากการทุบกระปุกออมสิน) ถ้าอย่างนี้ก็หนักหน่อย แต่ทั้ง 2 สถานะของ Webmaster ต่างก็ต้องเสาะแสวงความรู้ใส่ตัวอยู่ตลอดเวลา พูดได้ว่าคนที่มันลึบ ไม่ชอบการเรียนรู้ ไม่ชอบการอ่าน ไม่ว่าจะจากหนังสือ หรือสื่อต่าง ๆ รวมไปถึงการไม่เป็นผู้ฟังที่ดี และเลือกฟังในสิ่งที่ควรฟัง (การพิจารณาที่จะเชื่อในสิ่งที่ได้ยินได้ฟังมาเป็นศิลปะขั้นสูงทีเดียว) คงยากที่จะประสบความสำเร็จ สาเหตุคงเนื่องมาจากงานของ Webmaster เป็นงานที่ทำอยู่บนพื้นฐานของโลกกว้าง ขึ้นชื่อว่าทำเว็บไซต์แล้ว Webmaster ต้องลืมนึกว่า หมู่บ้าน, อำเภอ อะไรเทือกนั้น เป็นงานที่ทำอยู่บนโลกทั้งโลกใบนี้ ไม่ว่าจะตั้งใจหรือไม่ก็ตาม ส่วนงานที่ Webmaster ทำ คนทั้งโลกมีส่วนร่วมหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับฝีมือ ผู้เขียนคิดว่า Webmaster จะต้องตีความสิ่งนี้ให้แตก เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลง และพัฒนาไปเร็วมาก ทำให้งานที่ต้องทำเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ส่วนจะพัฒนาตามไปด้วย หรือไม่ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ในเมื่อสถานะงานของ Webmaster เป็นงานที่นำเสนอในวงกว้าง ก็ย่อมหมายถึงโอกาส, ความล้มเหลว, ตลาด, คู่แข่ง, คนที่ตามเราไม่ทัน, คนที่เหนือกว่าเรา ฯลฯ ก็กว้างตามไปด้วย

“ โลกในอนาคต เป็นโลกของการมีความรู้ “ ผู้เขียนมีโอกาสได้พูดคุย แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับบุคคล ในวงการ IT อยู่บ้าง รู้สึกแปลกใจที่หนังสือดี ๆ ที่น่าจะมีผลโดยตรงต่อการคิดของคน IT และมีการแปลออกมา หลายภาษา อย่าง The Globalization, The Third Wave, Click & Mortar หรือแม้แต่ The Road Ahead ซึ่งเขียนโดยบุคคลอย่าง บิล เกต เจ้าพ่อแห่งไมโครซอฟต์ คนส่วนใหญ่ในวงการ IT กลับไม่รู้จัก ผู้เขียนเคยลองวิเคราะห์เว็บไซต์ต่าง ๆ รวมทั้งเคยเป็นสมาชิกของเว็บไซต์แห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นธุรกิจ

รับวิเคราะห์และหาจุดอ่อนของเว็บไซต์ที่มาจ้างให้ประเมินเว็บไซต์ของตัวเอง ได้เห็นข้อมูลบางอย่างที่น่าจะเป็นผลมาจากการแตกต่างของความรู้ที่ Webmaster ของเว็บไซต์นั้น ๆ มีแตกต่างกัน โดยผู้เขียนขอแบ่งเป็นกลุ่ม เช่น

1. **เลียนแบบ อย่างมีศิลปะ** เป็นผู้ลอกเลียนที่ดี คือ เหมือนกัน “แต่ดีกว่า” เว็บไซต์ที่เราลอกเลียนแบบเขามา (ลอกเลียนแบบใช้สมองหน่อย) ที่ว่า “แต่ดีกว่า” นั้น ต้องสามารถสัมผัสได้ในความเป็นจริง และเป็นที่ยอมรับของผู้เข้ามาใช้บริการอย่างเช่น Google.com ทำทุกอย่างเกือบเหมือน Yahoo.com คือเป็น Search Engine เหมือนกัน ชื่อคล้าย ๆ กัน ฯลฯ แต่ค้นหาข้อมูลได้เร็วกว่า มีเงินทุนพอที่จะทุ่มโฆษณาในเว็บไซต์ต่าง ๆ ในช่วงเปิดตัวได้อย่างมหัศจรรย์ และกลายเป็นคู่แข่งสำคัญของ Yahoo.com จนต้องชวนเขามาร่วมกันเพื่อสกัดดาวรุ่งและ Google.com กลายเป็นเว็บไซต์ระดับโลกไปในที่สุด ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ไม่มีใครคิดว่าจะมีใครมาเทียบเท่ากับ Yahoo.com ได้ขนาดนี้
2. **นำหน้าผู้อื่น** (กรณีนี้ มีน้อยหน่อย) คือต้องเป็นผู้นำในการนำเสนอแนวคิดแบบใหม่ ที่มีการนำเสนอในสิ่งที่ “ผู้อื่นปฏิเสธไม่ได้” อย่างเช่น E-Steel.com เว็บไซต์ของบริษัท TITAN บริษัทผู้ผลิตเหล็กกรวยใหญ่ของอเมริกา เป็นเว็บไซต์ที่ถูกกล่าวถึงในหนังสือ How To และนิตยสารทางธุรกิจอย่าง TIME ฯลฯ ในความสำเร็จทางด้าน B2B จากการที่นำเสนอ และสร้างเว็บไซต์ให้เป็นตัวกลางของแหล่งข้อมูลและการซื้อขายในธุรกิจเหล็ก จนปัจจุบันมีมูลค่าการซื้อขายผ่านเว็บไซต์มากกว่างบประมาณของหลาย ๆ ประเทศไปแล้ว
3. **คิดไม่เหมือนชาวบ้าน** (กรณีนี้ยอดที่สุด เพราะผู้ที่ประสบความสำเร็จเป็นคนที่ทั่วโลกรู้จักกันดี แต่มีผู้ล้มเหลวพอสมควรไม่ถึงกับมาก เพราะคนส่วนใหญ่มักจะคิดเหมือน ๆ กันนะซิ) อย่างเช่น Amazon.com เพราะตามเรื่องราวของเจฟ เบซอส ผู้ก่อตั้งช่วงเริ่มธุรกิจจำเป็นต้องยืมเงินลงทุนมาจากครอบครัว หลังจากที่ประสบความสำเร็จแล้ว พ่อ-แม่ เคยให้สัมภาษณ์ว่า ตอนเริ่มธุรกิจใหม่ ๆ นั้นทำให้ เจฟ เบซอส ยืมเงินก็เพราะมีความเชื่อมั่นในตัวลูกชาย พุดง่าย ๆ คือจริง ๆ แล้ว ไม่รู้ไม่เข้าใจหรอก ว่าสิ่งที่ลูกชายคิดและกำลังทำอยู่นั้นจะเป็นอย่างไร (เพราะไม่เคยมีใครทำมาก่อน) อย่าลืมว่าช่วงนั้นเป็นช่วงเริ่มต้นการใช้อินเทอร์เน็ต (ประมาณปี.ศ.1995) ยังไม่มีใครรู้จัก e-Commerce เลย (ถ้า เจฟ เบซอส ล้มเหลวก็จะไม่มีใครรู้จักเขา และคนที่รู้จักก็ต้องบอกว่า ไอ้หมอนี่มันฝันเฟื่อง หรือมันบ้ากันแน่)
4. **คิด และทำตามแบบชาวบ้านเขาทุกอย่างยกเว้น สีของเว็บไซต์ไม่เหมือนกัน** (กรณีนี้มีมากที่สุด และง่ายต่อการศึกษา) กรณีนี้รวมไปถึงการหยิบเว็บโนเนมเว็บนี้หน่อยมาผสมกัน ตัวอย่างของกรณีนี้คงไม่ต้องยก เพราะมีให้เห็นอยู่ทั่วไป จากประสบการณ์ของผู้เขียนที่ท่องอินเทอร์เน็ตมาไม่กี่ปี เห็นเว็บไซต์แบบนี้มากที่สุด ประมาณจากจำนวนของ www คาดว่าอาจถึง 70-80%
5. **ใส่เครื่องมือเข้าไปในธุรกิจ** กรณีนี้ บางส่วนประสบความสำเร็จมาก บางส่วนมีสถานะกลาง ๆ คือไม่ได้มาก ไม่เสียมาก เนื่องจากกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มของผู้ทำธุรกิจที่ขยายธุรกิจเดิมของตัวเองไปสู่กระบวนการ Online หรือเป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาก่อน และมีความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยี ตัวอย่างเช่น เว็บไซต์ของธุรกิจทางด้านขนส่ง Fedex.com, DHL.com ฯลฯ ธุรกิจทางอุตสาหกรรม E-Steel.com ธุรกิจทางการเงิน VISA , Mastercard ฯลฯ เว็บไซต์เหล่านี้เกือบจะทั้งหมดเป็นการนำเอาความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ทางด้านธุรกิจเดิมมาขยายต่อ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้ธุรกิจ โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย

- ผู้เขียนคาดว่ากรณีนี้ น่าจะเป็นลักษณะของเว็บไซต์หลักในอนาคต และตามมาด้วยเว็บไซต์ที่เกิดจากแนวคิดใหม่ ๆ ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนแต่สามารถขายความคิดนั้นได้ โดยอาศัยวิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีมาเป็นแนวคิด ในการทำธุรกิจ
6. ลงไปให้ลึกในรายละเอียด กรณีนี้ เป็นการขยายความ แนวคิดที่เป็นแนวคิดใหม่ ๆ ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน โดยอาศัยวิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีมาเป็นแนวคิดในการทำธุรกิจ ผู้เขียนคิดว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ท้าทาย และเป็นสิ่งที่ผลักดันให้โลกเปลี่ยนแปลงไปอยู่

ตลอดเวลา “โลกในอนาคต เป็นโลกของการมีความรู้” และความรู้จำเป็นต้องเป็นความรู้ที่แท้จริง และยิ่งลึกลงไปถึงแก่นแห่งปัญญา สิ่งที่น่าสนใจคือ ศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์ วิศวกร บุคลากรต่าง ๆ ฯลฯ ทำกันในบริษัทสร้างหน่วยประมวลผลอย่าง Intel สร้าง Hardware อย่าง IBM, HP, Dell สร้างระบบปฏิบัติการอย่าง Microsoft Sun Microsystem สร้างซอฟต์แวร์เพื่องานเฉพาะด้านอย่าง MySQL, PHP, Adobe, Macromedia สร้างระบบเครือข่ายอย่าง Cisco, 3Com สร้างระบบป้องกันไวรัสอย่าง Norton, McAfee บริษัทที่สร้างสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมากมาย รวมไปถึง Webmaster ที่สร้างเว็บไซต์ ถ้าเราลองพิจารณาสิ่งเหล่านี้อย่างลึกซึ้ง มันคือ JIGSAW

แนวคิดใหม่ ๆ ที่สามารถแหกด่านกฎเกณฑ์เดิม ๆ ที่เคยมีอย่างเช่น ICQ, MSN, MP3, ebay.com download.com, dialpad.com เป็นต้น ผู้เขียนคิดว่า Webmaster ที่สามารถสร้างสรรค์ แนวคิดใหม่ ๆ ได้อย่างนั้น จำเป็นต้องมี ความรู้ที่หลากหลาย และเลือกที่จะ รู้จริง รู้ลึก ในรายละเอียด ที่คิดว่าตนเองสนใจ เพราะอย่างไรเสีย ก็คงหนีไม่พ้นคำว่า “โลกในอนาคต เป็นโลกของการมีความรู้”

ท้ายนี้ขอฝากไว้ว่า **“นกไม่มีขน คนไม่มีความรู้ ย่อมขึ้นสู่ที่สูงไม่ได้”**

กฤษณะ เจริญอรุณวัฒนา

<http://www.nakornlampang.com>

E-mail: internetonly@hotmail.com

ผมเป็นคนหนึ่งที่ได้อยู่ในแวดวงคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมานานพอสมควร สิ่งที่ได้พบได้เห็นมาแต่ละช่วงของพัฒนาการทางเทคโนโลยีนั้น บางเทคโนโลยีถูกใช้ไม่ถึงปีก็เกิดเทคโนโลยีใหม่ขึ้น บางเทคโนโลยีถูกพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปจนทำให้เทคโนโลยีเดิมแทบไร้ค่า บางอย่างคงอยู่นับสิบปี และยังมีแนวโน้มที่จะคงอยู่ต่อไป

ก็เพราะเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วนี้แหละครับ ถ้าเราไม่รู้ไว้หลายรูปแบบ เมื่อเราต้องการทำงานด้านใดด้านหนึ่งขึ้นมาอย่างจริงจัง เราจะได้ไม่ต้องเริ่มนับหนึ่งใหม่ และยังสามารถมีทางเลือกได้หลายทาง แทนที่จะต้องพึ่งพาคนอื่น เราสามารถตัดสินใจได้ว่าเราเหมาะกับสิ่งใด และเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม โดยที่เราไม่ต้องไปเสียเวลากับสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้มากเกินไป เพราะบางทีเราฝึกฝนเสียจนเชี่ยวชาญ แต่กลับไม่ได้ใช้ เพราะสิ่งที่ได้พยายามเล่าเรียนมากลับเป็นสิ่งที่ล้าสมัยไปอย่างน่าเสียดาย

ได้ทราบมาว่า ท่านผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ ตั้งใจจะเขียนหนังสือ เพื่อให้ใคร ๆ ก็อ่านได้ เด็ก ๆ ก็อ่านได้ คนที่เป็นมือใหม่ก็อ่านได้ แถมยังมีหลากหลายเนื้อหา ผมรู้สึกดีใจครับ เพราะอะไรหรือครับ? เพราะความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะต่อยอดให้กับความรู้ในทุกสาขาวิชา และจะยังมีประโยชน์ต่อไปแน่นอน สิ่งนี้แหละครับจะเป็นรากฐานให้สิ่งต่าง ๆ ดำเนินต่อไปอย่างสะดวกรวดเร็ว และง่ายยิ่งขึ้น ถ้าเรารู้จักใช้ให้ถูกทาง และเหมาะสม

ในยุคนี้คงต้องยอมรับว่า คนหนึ่งคนจะเก่ง หรือรู้เพียงสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้อีกแล้ว ถ้ารักจะก้าวหน้า เราควรรู้ในสิ่งที่มีประโยชน์และเกี่ยวข้องกับงานของเราให้มาก เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง องค์กร และบ้านเมืองของเราให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

